14/07/2019

Η βυζαντινή Μονή της Παναγίας της Σκουταριώτισσας

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Το Μοναστήρι της ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΣΚΟΥΤΑΡΙΩΤΙΣΣΑΣ , βρίσκεται στην κορυφή του βουνού Σκουταρά (ύψωμα 504) και το σήμερα είναι σχεδόν ερειπωμένο έχοντας εμφανή τα πλήγματα από τον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940. Ιδρύθηκε απ' τον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ηράκλειο κοντά στο 600 μ.χ. και ανακαινίσθηκε απ' την Άννα Κομνηνή. Το μοναστήρι ονομάστηκε Παναγία "Σκουταριώτισσα" απ' την βυζαντινή λέξη «σκουτάριον» που σημαίνει ασπίδα και είναι βυζαντινού ρυθμού. Κατά τον αγώνα της αυτονομίας το 1914 ο Σπυρομήλιος είχε εγκαταστήσει εκεί το πυροβολικό του καθώς και το 1940 Έλληνες και Ιταλοί πολέμησαν για την κατάληψή του Μοναστηριού. Την περίοδο της Τουρκοκρατίας στα κελιά έμεναν σοφοί διδάσκαλοι του γένους, απεσταλμένοι απ' το Χριστιανικό κέντρο του Αγίου Όρους με σκοπό να κρατήσουν άσβεστη την φλόγα της Ελληνικής καταγωγής και

την χριστιανική πίστη.

ΣΚΟΥΤΑΡΑΣ

Προ της κωμοπόλεως της Χιμάρας επί περιόπτου λόφου ευρίσκεται το μοναστήρι της Θεοτόκου, ως και το παρεκκλήσιον του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, κτισθέν επί Ηρακλείου Αυτοκράτορος του Βυζαντίου και ανακαινισθέν επί Άννης Κομνηνού. Ολόκληρος η οροσειρά, που χωρίζει το προαναφερθέν χωρίον Βούνος από την πρωτεύουσαν Χειμάρραν, καλείται Σκουταρά. Πόθεν η ονομασία του, δεν γνωρίζω

Το Μοναστήρι της Θεοτόκου του Σκουταρά, τόσον κατά τον Αγώνα της Αυτονομίας του 1914, όπου ο αρχηγός Χειμάρρας Σπύρος Μήλιος ή Σπύρος Σπυρομήλιος, είχεν εγκαταστήσει το πυροβολικόν του, όσον και κατά τον επικόν αγώνα του 1940, κατέστη το φόβητρον των εχθρών και παρέμεινε φρούριον απόρθητον εις χείρας του Ελληνικού στρατού.

Επί Τουρκοκρατίας εγκατεστάθησαν εις το Μοναστήρι αυτό σοφοί του γένους διδάσκαλοι, που αποστέλλοντο από το πνευματικόν και Χριστιανικόν κέντρον του Αγίου Όρους με τον σκοπόν όπως με τας συνέσεις και την διδασκαλίαν των κρατήσουν άσβεστον την φλόγαν της Ελληνικής των καταγωγής και της θρησκευτικής των πίστεως.

Τα θρησκευτικά και πνευματικά αυτά κέντρα συνετηρούντο όχι μόνον από την περιοχήν Χειμμάρρας, αλλά και από το Πατριαρχείον Κωνσταντινουπόλεως, από το οποίον και ελάμβανον διαταγάς και οδηγίας περί της εκάστοτε ακολουθητέας θρησκευτικής, πολιτικής και πολεμικής γραμμής, διαπιστούται δε τούτο από τα διασωθέντα αρχεία της οικογενείας Φώτο – Τζούρα.

Η αρχιτεκτονική των Ναών της περιοχής υπήρξε βυζαντινού ρυθμού, το δε εσωτερικόν τους υπέρλαμπρον εις πλούτον και πολυτέλειαν.

Πέρασαν αρκετές δεκαετίες από τα παιδικά μου χρόνια, που σαν ευλαβικός επισκέπτης με την μητέρα μου επήγαινα στο Μοναστήρι αυτό για να κάμη κάποια λειτουργία που είχε τάξει στην Παναγία ή να προσφέρη κάποια μικρά βοήθεια στους εναπομείναντας υπερήλικας κλογήρους και όμως, δεν μπόρεσα να βγάλω από την μνήμη μου ούτε τις φυσικές καλλονές του μέρους, ούτε τις αναμνήσεις που εξακολουθούν να παραμένουν πάντα ζωντανές μέσα στην ψυχή μου.

Πολλές φορές αναρωτιέμαι πόσο σκληρά θα ήτο η ζωή αν δεν υπήρχαν αι αναμνήσεις. Θα ήθελα να τονίσω τις γλυκειές της χαράς αναμνήσεις, που σου γεννούν ελπίδες, πως κάποτε ξανά θ’ αντικρύσης ό, τι αγάπησες στη ζωή και επειδή κάθε τι που συνδέεται με την γενέτειρά μου τ’ αγάπησα πολύ, πιστεύω πως

θα ζήσω και αι ελπίδες μου αυτές θα γίνουν πραγματικότητα, γιατί δεν είναι υπολείμματα μιας άρρωστης φαντασίας, αλλά το απόσταγμα πεποιθήσεως πως κάποια μέρα θα ξαναδώ την πατρώα γή ελεύθερη και Ελληνική!!!

www.himara.gr

www.himara.gr

Πηγή: www.himara.gr